

med Renter og Renters Rente kan bringes op til den Sum, hvortil den af Taxationscom-missionen bliver ansat.

Monrad: Jeg tilstaaer, at jeg ikke er misundelig paa den ærede Rigsdagsmand for Golbet Amts anden Valgkreds (Tscherning), om der ogsaa tillægges ham stor Indflydelse og hans Vittringer stor Betydning. Men jeg kunde dog fristes til at sige, at det er at tillægge ham altfor megen Betydning, naar hans Vittringer skulle gaae for en saadan Lovfortolkning, at, uagtet den ærede Drdsfører og andre ærede Medlemmer have gjort en anden Mening gjældende, menes dog den høitagtede Justitsminister, efterat have hørt det nævnte ærede Medlems Udtalelser her, at maatte bøde sig under de Ord, der ere udtalte af ham. Dette troer jeg rigtignok er en altfor stor Indflydelse, som tillægges min ærede Vens Ord; thi hvor megen Vægt jeg end selv lægger paa hans Vittringer, troer jeg dog, at det gaaer altfor meget ud over Grændserne af den Indflydelse, som ethvert enkelt Medlem i Rigsdagen kan gjøre Fordring paa, at hans Ord skulle have. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg vilde føle mig meget stolt ved at være i den ærede Rigsdagsmands Sted, sjoendt jeg, som sagt, ikke kun indrømme Rigtigheden af, at den høitagtede Justitsminister vil sætte hans Fortolkning over Lovens egne Ord. Jeg kan ikke nægte, at, saaledes som Sagen stiller sig for mig, maa man efter den høitagede Justitsministers Udtalelse see at faae den Banfælgelighed, som mulig kan ligge i disse Ord, fjernet ved en Overenskomst med det andet Thing, da det jo her er for slide at tilveibringe en saadan. Jeg for mit Vedkommende vil, som jeg allerede tidligere har udtalt, finde det betænkeligt at opgive disse Ord, uagtet jeg opfatter dem paa samme Maade som den ærede Drdsfører; jeg vil ikke efter min hele Stilling til denne Sag kunne opgive dem, og dersom jeg derfor havde Valget imellem, enten at Loven ikke skulde udkomme, eller at disse Ord skulde gaae ud, vilde jeg see mig nødsaget til at finde mig i den Skjæbne, som vilde flyde af, at Loven ikke kunde komme ud. Der er imod disse Ord ansørt nogle Grunde af den høit-

agtede Justitsminister, hvis Vægt jeg dog ikke i den Grad som han kan anerkjende. Der er f. Ex. sagt, at Parceller af Præstegaardsjorder ikke ere undergivne Fæstelovgivning, og at det altsaa er urigtigt, at denne Bestemmelse skulde staae her med Hensyn til saadanne Jorder. Men efter min fulde Overbeviisning kommer denne Lov slet ikke til Anvendelse paa saadanne Parceller, om ogsaa saadanne Dele af Præstegaardsjorder ere bortfæstede; thi de egentlige Præstegaardsjorder høre jo slet ikke ind under denne Lov. Det er kun om Bondesjord eller Bondergods, Loven handler og den har derfor ingenlunde efter min Opfatning en saadan Udstrækning, at den skulde gaae ud paa, at noget saa Tilfældigt som det, at en Deel af en Præstegaards Avling er bleven bortfæstet, skulde bringe Præstegaardsjorden ind under Loven. Jeg vilde finde denne Fortolkning langt farligere end de Ord „Fæstelovgivningen undergiven,“ da man derved vilde komme udenfor den Grændse, som selv de ivrigste Forsægttere af Fæsteforholdets Løsning have forsvaret, disse ere aldrig gaaede saavidt, at de have meent, at naar en Parcel af en Hovedgaard eller en Præstegaardsjord var bortforpagtet, bortfæstet eller bortlejet, skulde den trækkes ind under Fæsteafsløsningsloven og behandles som Bondesjord. Denne Indvendning troer jeg saaledes beroer paa en Misforstaaelse og maa vistnok derved bortfalde. Der er dernæst af den høitagede Justitsminister bleven ansørt, at Husene ikke paa den Maade ere undergivne Fæstelovgivning som Gaardene. Dette er ganske rigtigt, og denne Indvendning maa jeg anerkjende; men jeg sjoerner ikke rettere, efter hele den Maade, hvorpaa vi have ordnet disse Forhold her i Landet, end at den liden Gunst, som derved vil blive vist disse Huse, vel lader sig forsvare. Der er aldeles ikke nogen Betænkelighed ved at vise disse Huse en saadan liden Gunst, som vil vedersvares dem, ved at disse Ord ogsaa gjøres anvendelige paa dem, og jeg er overbevist om, at ingen Bestyrer af offentlige Stiftelser vil finde det urigtigt, om Husene ved saadanne Afhandlinger behandles paa samme Maade som Gaardene. At Ordene nu kunne misforstaaes, eller at der kan lægges en forskjellig Mening ind i